

РЕШЕНИЕ

№ 3341

гр. София, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11796** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Я. Р. Д. срещу Заповед № 225з-781/18.10.2021 г., издадена от началник на 01 РУ-СДВР, с която на лицето е отнето разрешение за носене и употреба на притежавано огнестрелно оръжие за самоотбрана и ловни цели № 20170334911/07.02.2017 г.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Моли се то да бъде отменено. претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началникът на 01 РУ-СДВР – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Х., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност а адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В 01 РУ-СДВР е постъпила заповед за незабавна защита по ЗЗДН от 07.07.2021 г. по гр. дело № 35709/2021 г. по описа на СРС, III ГО, срещу Я. Р. Д..

Извършена е проверка, при която е установено, че лицето се води на отчет в 01

РУ-СДВР като притежател на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.“, кал. 45 А., с № DBH737, пистолет „В.“ кал. 9X19 мм, № 017557, ловна пушка „Б.“, кал. 12 мм., № U64489B и ловна карабина „Б.“, кал. 300WIN, № BB/CB008. Установено е, че на лицето е издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно и дългоцевно огнестрелно оръжие цел самоотбрана и ловни цели, като на 07.02.2017 г. същото е преиздадено с № 20170334911, валидно до 06.02.2022 г.

На лицето е дадена възможност да направи възражения, като такива са постъпили. Със Заповед № 225з-781/18.10.2021 г. е отнето разрешение за носене и употреба на притежавано огнестрелно оръжие за самоохрана и ловни цели № 20170334911/07.02.2017 г. от Я. Д..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ - Началник на 01 РУ-СДВР. Съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че от административния орган не са взети предвид всички относими факти. От съдържанието на решението се установява, че от решаващия орган са обсъдени всички представени доказателства, относими към основанията за отнемане на разрешението за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, притежавано от жалбоподателя.

Съдът приема, че е била налице хипотезата на чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, цитиран по-горе.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие.

Мерките за защита, определени в чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, могат да бъдат наложени от съда със заповед за защита, издадена въз основа на постановено по реда на чл. 12 - 15 ЗЗДН съдебно решение, но могат да бъдат наложени и със заповед по реда на чл. 18 ЗЗДН. За целите на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, е ирелевантно на кое основание е наложена мярката. За законодателя е достатъчен фактът на налагане на мярка. Този факт по делото е безспорен. Законодателят не прави разлика нито с оглед вида на мярката по смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, нито с оглед на съдебния акт, с който е наложена. Самият факт на налагане на мярката е достатъчно основание да бъде отнето разрешителното. Именно

той е правнорелевантен за законосъобразността на решението за отнемане на разрешителното.

Между страните не е спорно, че срещу жалбоподателя е била издадена Заповед за незабавна защита по ЗЗДН.

Без значение относно законосъобразността на издадената заповед е, че впоследствие не е издадена заповед за защита по глава втора от ЗЗДН, поради оттегляне на искането за защита, което е новонастъпило обстоятелство. Нормата на чл. 155, ал. 1 вр. с чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ е императивна и при наличието на визираните в същата предпоставки административният орган е длъжен да издаде решение, с което се отнема издаденото вече разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, като същия действа в условията на обвързана компетентност. Неотнормимо е обстоятелството, че гр. д. № 35709/2021 г. е било прекратено поради оттегляне на иска. Това е така, защото определението на гражданския съд за прекратяване на съдебното производство не заличава факта на наложената мярка, т. е. същото действа занапред, без да оказва влияние върху наличието на установените в хода на проведеното съдебно производство основания за издаване на заповедта за незабавна защита.

С оглед изложеното, оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 о ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Р. Д. срещу Заповед № 225з-781/18.10.2021 г., издадена от началник на 01 РУ-СДВР, с която на лицето е отнето разрешение за носене и употреба на притежавано огнестрелно оръжие за самоохрана и ловни цели № 20170334911/07.02.2017 г.

ОСЪЖДА Я. Р. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 2, да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: